

אמרות • השגות • מושגים

טנק-מוחץ — מה מקומו במערכה חדישה ?

כדי לספק מחפה דיהצורך בשביל שיתאפשר לשאר הטנקים להנחית את התקפתם עדי-תום. עצמה-טנקית, הריהי במערכה חדישה גורם שאין להתעלם ממנו. הפעלתו הנכונה של כוח הרה-אפשרויות זה צריך שתשלוט במחשבה הטקטית.

גנרל סר ריצ'ארד ג. גאיל, במאמרו "חיל רגלים במערכה חדישה" (שנתון הצבא הבריטי 1964).

הזכרון לעתים קצר הנו, והתיאוריה — יש והיא ורודה-מדי. טנק-כבד, כל עוד הנו פועל, חולש על שדה-הקרב באותה נקודה בה הוא נמצא. באם רב יותר מספרם של טנקים אלה — הרי אז, פשוט, מתרחב השטח עליו הם חולשים. אם יאמר לך איש-התיאוריה כי אין הדבר כך — אל תאמין לו. מספר מספיק של טנקים-כבדים כאלה — אשר את אשם רב-ההרס ניתן גם להשלים באמצעות אש ארטילריה רגילה — יש בו

דרך-שריון בתפיסה-אופרטיבית — לא בהלימה כי אם במזימה

השריון להתרכז במהירות — ולהגיע אל אזורי-הקורף של האויב, הנושאים "רוחמים" כה גדולים לתוקף — או על ידי חדירה דרך החוליות החלשות שבמערך ההגנה או על ידי לפיתת החוליות החזקות שבו. דבר זה אף יאפשר לנו "ללכוד" במלכודת" כוחות אויב ניכרים.

קולי-לויט מ. ל. קארי, מדצה בתולדות אמנות המלחמה באקדמיה הצבאית של ארה"ב.

תפיסת "הגישה-העקיפה", אשר לה מטיף ב. ה. לילד-הארט, ראויה היא לתשומת-לב רבה מצדנו. יש להזמנע, למשל, מנתיבי-גישה "מסורתיים" אל יעדי-מפתח כגון ברלין ונרשה; כי ניתן להניח שנתיבים אלה יהיו מאורגנים ארוגן-משוכלל לעומק. תחת זאת, עלינו לחפש ולמצוא את הגישה "נוסח-ארדנים"¹, כדי להשיג הסחה והפתחה תודות לכיוון הבלתי-צפוי של ההתקפה. דבר זה יאפשר לנו לנצל את יכולת

פעולות-שריון בצל עצמת-אויב

אסור כי בפתחנו את הטקטיקה והטכניקה שלנו נתעלם משיקולים אלה. יהיה עלינו לזכור מספר דברים. יתכן כי בשלבים הראשונים, עד אשר יוכל חיל-האויב שלנו לזכות בשליטה באיור, לא יהיו מצויים לרשותנו מטוסי חיפוי-על-שדרות. כלי-היריה הנגד-מטוסיים אשר עם היחידות-הלוחמות אינם יכולים לשמש אלא כאמצעי-מרתיע חלקי. שירותי-האספקה שלנו תוטרדנה, תושהינה, תושמדנה או תאווצנה לרדת מן הכבישים. שיקולי-זמן-ומרחב — לא יניק אם נתנן להם תשומת-לב רבה-יותר; הן באימון — והן בשעת ביצוע בתנאי-קרב. קיצורו-של-דבר, עלינו להיות מוכנים לפעול תכליתית בשריון נוכח עצמת-אויב עדיפה של האויב.

קולי-לויט מ. ל. קארי, מדצה בתולדות אמנות המלחמה באקדמיה הצבאית של ארה"ב.

המבצעים הטקטיים שלנו יתקלו בתחילתם בהתנגדות מצד מטוסי אויב מרוכזים-בהמוניהם. מסיבה זו, יהא זה חשוב במיוחד לחזור-ולהדגיש באזני יחידות-משוריינות את כל בחינותיו של ענין תנועות-גייסות — ושל אמצעי-הגנה בפני סכנה מן האויר. תנועת שריון בתנאי-לילה, על פני כבישים ראשיים ומשניים, אל אזורי-התכנסות; מעבר שריון דרך יחידות-רגלים — או המונעות ממעבר כזה, כשהדבר אפשרי; התפרסותן בהקדם, על פני שטחים-לא-אורך (תחת מבנה-השגרה, צמוד הדרכים) של יחידות בהתקפה; השימוש המכסימלי במחפה ובהעלמה; עקיפת "צוארי-בקבוק" — כל אמצעים אלה ודומיהם, יש לשער כי תועלתם תרבה ביותר אם תהיה מחשבתנו מושתתת על לקח-העבר, מהד גיטא, ועל עצמת-האויב הצפויה של האויב, מאיך גיטא.

העתיד — לרגלים שכולם אומנו אימון-נבחרים

"את השימוש בכלי-נשק ובתחבולות-טכניות חדשות ניתן להקנות על נקלה; ואילו לפתח קשיחות ויומה, אמן-הנדי ומנהיגות תקיפה — השגת דבר זה גוזלת זמן רב יותר". "הנצחון יפול בחלקו של איש-הרגלים הקשיה ורבי-התחבולה — אולם ככל שיהפכו החיילים לנוחים יותר, ככל שיתרכו מכשירי-העזר המיכניים המקילים על חייהם-האדם, כן יקשה לטפח חייל כזה". עם זאת, מתנגד הפילד-מרשל סלים נמצרות להקמת "כוחות-מיוחדים", אלה הקרויים גייסות נבחרים. "כל איש-רגלים, שאימן ביאות" — אומר הוא — "צריך להיות מסוגל לבצע כל דבר ודבר שאיש-קומנדו יכול-לעשותו".

מהו האימון הטוב ביותר לקראת לחמה-אטומית? ככל שהדבר נראה מוזר, הרי הפילד-מרשל הבריטי סר ויליאם סלים — מי שהיה מצביא הארמיה ה-14 בחזית-בורמה, ואח"כ ראש המטה-הכללי-הקיסרותי — אומר: — "האימון הטוב ביותר לקראתה הוא הרדיפה-והבלישה אחר כנופיות בגיונגלים של מאלאיה".

¹ הכונה לאותו חבל-בבעות, הארדנים, בגבולה הדרום-מזרחי של בלגיה ובלופסמבורג, אשר במלחה"ע השניה שימש פעמיים זירה לעריכת התקפה-רבותי (ושריון בראשה) גרמנית מפתעת: "מכת-המרכז" לפי "תכנית-מאגשטיין" במאי 1940; והמתקפה המכונה (בטעות) "מתקפת-רוגשטאדט" בסוף דצמבר 1944.